

POLSKIE TOWARZYSTWO ORIENTALISTYCZNE

PRZEGLĄD ORIENTALISTYCZNY

Kwartalnik

Nr 3 (11)

WARSZAWA

1954

PAŃSTWOWE WYDAWNICTWO NAUKOWE

SPIS TREŚCI

ARTYKUŁY I UTWORY LITERACKIE

Franciszek Trawnicki, <i>Penetracja amerykańska w Wietnamie po II wojnie światowej</i>	203
Borys Eppel, <i>Kilka uwag o prasie tureckiej 1953 roku</i>	215
Ananiasz Zajączkowski, <i>Z dziejów orientalizmu polskiego Doby Mickiewiczowskiej</i>	221
Szems-ed-Din Hafiz Szirazi, <i>Gazel</i> (przełożył z perskiego Ananiasz Zajączkowski)	246
Jan Reychman, <i>Próby organizacji orientalistyki polskiej w Dobie Mickiewiczowskiej</i>	247
<i>Pieśń harfiarza</i> , (przełożył z egipskiego Tadeusz Andrzejewski)	265
Mori Oga i, <i>Łódź „Takase“</i> (przełożył z japońskiego Wiesław Kotański)	267
<i>Atābāt</i> , (przełożył z arabskiego Władysław Tubielewicz)	275
Sabahattin Ali, <i>Czajnik</i> (przełożył z tureckiego Edward Tryjarski)	277

Z PRACOWNI REKOPISÓW ORIENTALNYCH

Renata Kohnowa, <i>Zbiory rękopisów wschodnich w bibliotekach wrocławskich</i>	283
Eugeniusz Słuszkiewicz, <i>Trzy rękopisy ormiańskie z I-ej połowy XVII w. ze zbiorów polskich</i>	292

MATERIAŁY I NOTATKI

Tadeusz Andrzejewski, <i>Odnalezione „Nauki księcia Dedefhor“</i>	295
Włodzimierz Zajączkowski, <i>O poprawną pisownię imion i nazw orientalnych</i>	296
Aleksander Dubiński, <i>Pawilon PRL na Międzynarodowej Wystawie w Izmirze</i>	297
Wiesław Tomaszewicz, <i>Nieznany przekład H. Sienkiewicza na język turecki</i>	298

RECENZJE

Z książek:	
Jan Reychman, <i>Oczerki po istorii russkogo wostokowiedienija</i>	299
Witold Jabłoński, <i>Ludwika Rodziewicz, Historia sztuki chińskiej</i>	303
Stanisław Kałużyński, <i>Łukasz Hirba, Nowa Mongolia</i>	304
Aleksander Dubiński, <i>Akadiemiku Władimiru Aleksandrowiczu Gordlewskomu k jego siemidiesiatipiatiletju. Sbornik statiej</i>	307
Stanisław Kałużyński, <i>S. I. Rudenko, Kultura nasilenija gornogo Ałtaja w skifskoje wremja</i>	310
Notatki bibliograficzne:	
Włodzimierz Zajączkowski, <i>Dorobek wydawniczy turkologii radzieckiej w latach 1951—1953</i>	312
Z czasopism	

KRONIKA

Zygmunt Rysiewicz	
Z ruchu naukowego na polu orientalistyki:	315
Międzynarodowy Zjazd w Teheranie z okazji 1000-lecia Awicenny	315
XIII Zjazd Orientalistów Polskich w Warszawie	315
Uczczenie pamięci akademika I. J. Kraczkowskiego przez delegację egipską w Leningradzie	317
Z wydarzeń na współczesnym Wschodzie	317

SPIS TABLIC

Do przekładu A. Zajączkowskiego: Szems-ed-Din Hafiz Szirazi <i>Gazel</i>	Tab. I—II
Do art. R. Kohnowej, <i>Zbiory rękopisów wschodnich w bibliotekach wrocławskich</i>	Tab. III—IV

*

Winieta na okładce przedstawia tragarza w zawiei śnieżnej według rysunku malarza japońskiego Ando Hiroshige (1797—1825)

SZEMS-ED-DIN HAFIZ SZIRAZI

GAZEL*

W tych czasach wierni i niezłomni —
 dwaj tylko przyjaciele:
 Gąsiorek wina z czystym płynem
 i korab — zbiór gazeli¹.

Z ładunkiem lekkim w drogę ruszaj,
 prawość ścieżka — wąska.
 Ze sobą weź li szklany kielich,
 co życie rozweseli.

Nie tylko ja znudzony tęsknię
 na świecie tym beczynnie.
 Wszak mędrcy tęsknią też: bez praktyk
 wiedza nie warta wiele.

Rozumu oko gdy obejmie
 szlaki zamętu, wrzenia,
 Ten świat i jego sprawy wyjrzą
 niepewne i bez celu.

Głęboko w sercu mym ufałem,
 że spotkam cię w złączeniu,
 Lecz śmierć na tym gościńcu życia
 łupi — jak zbój — nadzieje.

Darz loki swej księżycolicej
 pieszczotę, porzuć klechdy.
 Los szczęścia, klęski z gwiazd układu
 Wenera, Saturn² dzielą.

W okresie żadnym go nie znajdą
 trzeźwego, przytomnego.
 Wszak Hafiz nasz jest upojony
 odwiecznym wina chmielem.

Przełożył z perskiego
 Ananiasz Zajączkowski

* Perski tekst tego gazelu (bez ostatniego wiersza) zawiera reprodukowana obok karta z miniaturą, ilustracją tego gazelu, ze zbiorów Muz. Czartoryskich w Krakowie.

¹ „Korab — zbiór gazeli“ — w oryginale *sefine* „okręt, korab“. Tak się nazywa po persku rodzaj albumu o podłużnym kształcie, zawierający zbiór różnych poezji.

² „Wenera, Saturn“ — te ciała niebieskie są według poezji perskiej symbolami szczęścia i klęski. Jednocześnie Wenus symbolizuje jasne lica księżyca (szczęście), Saturn zaś czarne loki (klęska).